

در راستای لغو کیفر اعدام

پرستو فروهر

ما خواهان حذف کیفر اعدام از همه ی قانون های جزایی کشور هستیم تا هیچ فرمانروایی نتواند با دستآویز آن بر خلاف خواست مردم پایه های قدرت خود را استوار دارد.

در آستانه ی آذرماه که یادآور فاجعه ی قتل های سیاسی در سال 1377 است ، یاد قربانیان این جنایت ها را گرامی داریم - یاد داریوش و پروانه فروهر، پیروز دوانی ، مجید شریف ، حمید و کارون حاجی زاده ، محمد مختاری و محمد جعفر پوینده.

امسال ما در شرایطی به سالگرد این فاجعه نزدیک می شویم که جنبش ایرانیان برای دستیابی به مردمسالاری ، پویایی گسترده تری یافته است و با افسوس زخم های جوان بر پیکر این جنبش نشسته است .
پافشاری بر حقوق انسانی و مدنی خویش اگر چه در جامعه ما سالهاست که با سرکوب های خشونت بار روبرو بوده است ، اما امروز با ایستادگی و همبستگی عمومی همراه شده و نوید بخش آینده ایست که عزیزان ما جان خود را در راه تحققش فدا کرده اند .

جایشان خالی است و درد سینه های زخم خورده شان همچنان بر وجدان ما سنگینی می کند اما اندیشه ها و یاد هایشان پشتوانه ایست برای تکاپوی ما بسوی آینده ای آزاد و رها از خشونت سیاسی.

این روزها که تهدید مرگ و خشونت جان جوان این جنبش فراگیر را به تنگنا کشیده است ، یادآوری رهنمود های سیاسی این تلاشگران زنده یاد می تواند نمایانگر گذشته و هویت انسانی این مبارزه باشد.
یازده سال از قتل فجیع پدر و مادرم گذشته است اما هنوز وقتی به نوشتار ها و گفتار های آنان رجوع می کنم ، جوابگوی تنگناهای زمان حال اند. در میان این نوشتارها منشوری در دفاع از جان آدمی در برابر کشتار وجود دارد که برای من بسیار گرامی و نمایانگر نگرش و شهادت سیاسی آنان است . یادشان را با تکرار پیامشان گرامی بداریم.

آبانماه 1388

در راستای لغو کیفر اعدام

هم میهنان !

- چون شناسایی و ارج گذاری به حیثیت ذاتی انسان پایندان زیست آزاد ملت ها و شکوفایی فرهنگ آنهاست،

- چون زندگی نخستین و والاترین داده ایزدی به هر انسان است و هیچ فرد یا جمع یا نهادی به هیچ بهانه ای حق سلب آن را ندارد،

- چون در روند زندگی اجتماعی بشر، پیشرفت های چشمگیری پدید آمده و بسیاری از نگرش های کهنه در شناخت بزه و دادن کیفر نارسایی خود را نمایان کرده است،

- چون در گستره ی دانش بشری ، بزه دیگر سرشتی شناخته نمیشود و هر کیفری باید دربردارنده ی فرصتی برای بازسازی و پرورش بهینه ی هر به کثره افتاده ای باشد ،

- چون کیفر اعدام از دید اجتماعی بیدادگرانه و ضد انسانی ، از دید اخلاقی خشن و ناپسند و از دید قضایی تردید آمیز و اثر آن برگشت ناپذیر است ،

- چون روشن شده کیفر اعدام نه تنها سبب تنبه دیگری و بازدارنده ی تبهکاری نیست که اهرم اختناق و تصفیه حساب های سیاسی و سرکوب دگر اندیشان در بسیاری از سامان های یکه تازانه ی فراگیر می باشد،

و از آنجا که جمهوری اسلامی در سالیان دراز فرمانروایی واپسگرایانه ی خود ، یکی از سیاه ترین کارنامه های دولتی را در کاربرد کیفر اعدام چه در مورد اتهام های عقیدتی و چه به لحاظ بزه های عمومی دارد،

و اکنون در جمهوری اسلامی ، کیفر اعدام بگونه ی ابزار وحشت آفرینی در راستای نگهداشت جو خفقان و پایمال کردن آزادی های شناخته شده برای انسان درآمده است ،

حزب ملت ایران پس از رایزنی های بایسته در چهل و نهمین سالگرد صادر گردیدن اعلامیه جهانی حقوق بشر، پیشنهاد لغو کیفر اعدام را پذیرا شده و کوشش همه جانبه در این زمینه را در برنامه ی خود قرار می دهد.

ما خواهان حذف کیفر اعدام از همه ی قانون های جزایی کشورهستیم تا هیچ فرمانروایی نتواند با دستآویز آن بر خلاف خواست مردم پایه های

قدرت خود را استوار دارد.

در آینده باید نهاد نیک آدمیان را که در انبوه نابهنجاری های اجتماعی به زشتکرداری کشانده شده است با نوپروری ، بازآموزی و حتی کارآوری تن و روان ، صیقل داد.

باید هر ایرانی را چنان پرورد که با هر باور دینی و سیاسی از فرهنگ پربار میهن خود درس مهر و دوستی گیرد و نهال کین و دشمنی را از بیخ برکند . چنین باد !

نوزدهم آذرماه 1376